

flere praktikpladser. En tidbegrænset indførsel af et betydeligt generelt tilskud, finansieret gennem Arbejdsgivernes ElevRefusion (AER), vil kunne bidrage væsentligt hertil.

Når Socialdemokratiet endvidere foreslår en mere hensigtsmæssig incitamentsordning i forhold til skolernes præmiering for at fremskaffe praktikpladser, skyldes det, at den direkte virksomhedskontakt er effektiv, når det handler om hurtigt at fremskaffe praktikpladser. Også andre tiltag, der kan fremme den direkte kontakt mellem virksomhederne og skolerne, kan være elementer, der indgår i en øjeblikkelig indsats.

På længere sigt er der ingen tvivl om, at der skal ske grundlæggende forandringer af det nuværende system. Der skal være større fleksibilitet mellem skole og praktik. En løsning kunne være, at alle får del i skolepraktikken, og at alle får del i virksomhedspraktikken, samt at sammensætningen af skole- og virksomhedspraktik afpasses de enkelte brancher under hensyntagen til kvaliteten i elevernes uddannelsesforløb. Arbejdsmarkedets parter skal spille en central rolle i denne proces, og virksomhedernes ansvar i relation til at uddanne fremtidens arbejdskraft må ikke underkendes.

Alt dette er imidlertid fremtidsmusik. Med 11.000 praktikpladsløse unge er en politisk nødløsning påkrævet. For Socialdemokratiet handler det om at være med til at give et svar til de tusinder af unge, der lige nu har brug for hjælp til at kunne færdiggøre deres uddannelse. Derfor er Socialdemokratiet åben og lydhør over for andre forslag, der kan afhjælpe den helt akutte situation, der er på praktikpladsområdet. Dog må der hurtigt handling til!

Enhedslisten bemærker, at praktikpladser er en central del af de danske erhvervsuddannelser, fordi eleverne kommer til at afprøve deres tillærte færdigheder i virkeligheden og opnår sammenhæng mellem teori og praksis. Derfor er det meget skidt, at der mangler over 10.000 praktikpladser. Og det er nærmest katastrofalt, at antallet af praktikpladser falder i disse år.

Den skolepraktik, som tilbydes de unge, der ikke kan få en praktikplads, er selvfølgelig bedre end ingenting, men den kan ikke give de samme kvalifikationer som en rigtig praktikplads. Problemet er ganske enkelt, at så længe virksomhederne ikke kan finde ud af at oprette de nødven-

dige praktikpladser, så længe er det nødvendigt, at der er en alternativ ordning.

Enhedslisten mener som udgangspunkt ikke, at samfundet bør give penge til virksomheder, der opretter praktikpladser. Det bør være en elementær pligt for virksomhederne. Når det er sagt, så ved Enhedslisten godt, at dette ikke er tilfældet inden for den gældende kapitalistiske samfundsorden. Derfor synes Enhedslisten, at det er fornuftigt at give et generelt tilskud til praktikpladser, og at gøre det nu.

Regeringens bebudede spareplaner for erhvervsuddannelserne gør det ikke lettere for skolerne at skaffe flere praktikpladser.

På erhvervsuddannelserne oplever man i øjeblikket forringelser af dagligdagen. Disse forringelser betyder her og nu mindre forberedelsestid til lærerne og flere timer, hvor der ikke er lærere til stede. Kort sagt dårligere undervisning og dårligere muligheder for skolerne for at gøre en større indsats for at finde praktikpladser.

Det kan ikke undre, at eleverne på erhvervsuddannelserne blokerede undervisningen den 23. maj. Dagbladet Børsen kunne den 13. maj 2002 fortælle, at regeringen planlægger at skære 1 mia. kr. på erhvervsskolerne i de næste fire år. 1 mia. kr. – eller 20 pct. af de samlede udgifter til erhvervsskolerne og AMU-centrene.

Når man kender virkeligheden på handelsskolerne og de tekniske skoler, som allerede i dag har ondt i økonomien, så forekommer regeringens spareplaner helt ufattelige.

Den tidligere regering skar erhvervsskolerne ned til sokkeholderne med årlige grønthøsterbesparelser. Hvordan situationen på erhvervsskolerne vil udvikle sig, hvis regeringens sparekniv får lov til at skære 1 mia. kr. i de næste år, kan ikke engang fantasien forestille sig.

Der er behov for flere midler til uddannelsesområdet i almindelighed og til erhvervsskolerne i særdeleshed.

Tjóðveldisflokkurinn, Inuit Ataqatigiit og Siunút var på tidspunktet for betænkningens afgivelse ikke repræsenteret med medlemmer i udvalget og havde dermed ikke adgang til at komme med indstillinger eller politiske udtalelser i betænkningen.

En oversigt over Folketingets sammensætning er optrykt i betænkningen.